

ПОВЕЉА: часопис за књижевност, уметност и културу. Изд. Народна библ. «Стефа и Првовенчани», Краљево, 2 / 2010. – С. 78-80.

Наталија Азарова

вода се перута крљуштима – март
за ушима шуме – топло је
његово сунце и вода
помешани су у истој
посуди

овде

прокрчене хорде радости
рупа
закрпљена

искрено
стоји језеро

оно је најкусније парче
извадила сам га
из средине мора

и-они

и колико су само драги они са том својом
неурачунљивошћу

тачни
у модро забодени
тамо где их нема – јасно је

вода шелушится струпьями – март
за ушами леса – тепло
его солнце с водой
перемешаны в общем
сосуде

здесь

протоптаны орды радости
дыра
заштопана

искренне
стоит озеро

оно самый вкусный кусок
я его вынула
из середины моря

и-они

и до чего же милы они этой своей
несосчитанностью

точненькие
в синее тычутся
там где их нет – ясно

дечак
звучом
скоком
по асури
по спрату

додирјујући врх ума
у машинама су
другачији шумови
у миша
и шум музеја
мисао о мишу
препознаш
по смотуљцима

мисао о дечаку
сасвим
прикуцава
за земљу

монастырскому

мальчик

звучом

прыжками

по мату

по этажу

задевая верхушку ума

у машины

иные шумы

у мыши

и шум музея

мысль о мыши

узнаешь

по узелкам

мысль о мальчике

насквозь

прибивает

в землю

нисам анђео –
и ја једем и пијем
и мени је као и њима својствена
љубав према користи
мржња према беди
три године сам спавала на тераси
до танчина прецртавајући океан
машине су прошле као шарене
миро к-на теби радуј се
а-ја:
мир-окна мени једном-и
пробудих се изван дана

моје постојање
модерно је као
божић

я не ангел –
еда и питьё мои занятия
мне как и тем свойственна
любовь к выгоде
ненависть к беде
три года проспала на террасе
напрочь перечерчивая океан
машины проезжали как оранжевые:
мирок-на тебе радуйся
а – я:
мир-окна мне раз-и
проснулась мимо дня

моё существование
модно как
рождество

Перев. Мирјана Петровић

мачија сам птица
сва у сунцу осунчана

шмугнула сам у место веселих
мисли

а који је смисао вашег лепог живота?
а који је смисао вашег здравља и лепоте?
чаше тока у такту карираних
прекривача

колачићи ускршњи галеба пешчаних

я кошачья птица
вся в солнечных оплеухах
подскользнулась в пост весёлых
мыслей

а вы с какой целью хорошо поживаете?
а вы с какой целью здоровы и веселы?
стаканы тока в такт клетчатых
одеял

куличики чаек песочных

то је казна – ножем
изврнутих очију

до сумрака је седло седморо –
свако са својим вратима

то је таква категорија људи –
зове се човечанство

а остали?

постоје још књиге и крила -
заједничко поље за перје

изгужвало се

књигу као да је пресекао нож

да попричамо

это наказание – ножом
перевёрнутых глаз

до сумерек сидело семеро –
каждый со своими воротами

это такая категория людей –
называется человечество

а остальные?

есть ещё книги и крылья –
общее поле для перьев

смялось

книгу как отсекло ножом

поговорить

пулт је одлетео напоље
ту са живота скидају успење
шуштај је остао затворен
светлост са пробијеном главом

исправљајући
ћошкове пешачке
пролазни путници
раздвојене саднице
ватреним су погледом
тражили

избежан догађај
захтевам
несхваћености
овде
поправљајући имена

пульт улетел за окно
тут снимают uspение с жизни
шелест остался запертым
свет с проломленной головой

исправляя
углы пешие
пассажиры прохожие
саженцы расставлены
загорелыми глазами
шарили

происходящее отвратимо
я требую
непонимания
тут
исправляя имена

твоју мисао мислим
чврсто мислим
у твојој мисли
није чврсто друго
мислим ли са тобом
а тако бих желела

дрвена маса разума
сасушена сасечена спљоштена

живи пишу лоше
стихове

я твою мысль мыслю

я твёрдо мыслю

в твоей мысли

нетвёрдо другое

мыслю ли я с тобой

а как хотелось бы

древесина рассудка

рассохлась расщепилась расплющилась

живые едят плохие

стихи

бесмртност је за свакога лична ствар

на зимзелено са шишаркама
навикнеш брзо као на вечност
а за-трен свакидашњи чемпреси
нестају у корист капута топола

јесен к 'о јесен
додирима

на станици *прљавштине*
жути насип догађаја

просо догађаја
просуо се са таванице

успут у мокром и жутом
скупило се пуно добра

на основу тога
направљене су рибарске мреже

понекад сам бесмртна

*о зелёном и жёлтом
трактат*

бессмертие частное дело каждого

к вечно-зелёному с шишечками
привыкаешь быстро как к вечности
а через-час привычные кипарисы
исчезают в пользу пальто тополей

осень как осень
касаниями

на станции *грязи*
жёлтая насыпь события

просо событий
сыпалось с потолка

по дороге в мокром и жёлтом
накоплено немало добра

на основании этого
сделаны неводы

я временами бываю бессмертна

Перевод М. Петрович (Сербия)